

Introducere

*„ Cartea Ezra este o lucrare de un caracter atat de simplu
meat aproape cd nu necesitd nici o «Introducere»... Este
relatarea directd, fdrd inflorituri a unuia dintre cele mai
importante evenimente din istoria evreilor—
revenireapoporu-lui lui Dumnezeu din captivitaiea
babiloneand... Foarte putine elemente de factum didacticd
propriu-zisd vom gdsi in ea: scriitorul hi prezintd relatarea
intr-o manierd cat se poate de sincerd, idsand naratiunea sa
transmitd "mvdtmdintele cuprinse in ea."*

- Georse Rawlinson

I. Locul unic in Canon

La un moment dat in cadrul istoriei, Ezra si Neemia formau o singura carte in Biblia ebraica, dar defalcarea materialului in cele doua caYti (Tn forma existenta in Biblia din epoca moderna) s-a facut inca de la o data timpurie, deoarece Ezra 2 si Neemia 7 sunt, practic, identice. Or, aceasta repetitie nu ar fi permisa in nici o carte.

Ezra este o carte de istorie spirituala sau religioasa, demonstrand ca un volum Insumand o multime de documente proveni-te din surse laice poate fi cuprins, in urma selectarii si aranjarii de catre Duhul Sf&nt a acestor materiale, Tn textul sacru inspirat.

Cele 280 de versete ale cartii Ezra pot fi Tmpartite in urmatoarele categorii, constituind unul din cele mai neobisnuite modele dintre toate cartile Scripturii.

111 versete: registre
109 versete: narative
44 versete: scrisori
10 versete: rugaciune
3 versete: proclamatie
3 versete:
diverse
280 versete Tn
total'

II. Paternitatea

Desi cartea este anonima, compilarea in-spirata, la persoana Tntai, a unor memorii (vezi 7:27-9:15), genealogii si documente este probabil opera lui Ezra. Documentele

oficiale, sunt redactate, cum era de asteptat, Tn aramaica, limba oficiala a lumii ne-evreiesti, acea *lingua franca* din vremea lui Ezra si Neemia. Circa 25% din volumul cartii Ezra este redactat Tn aceasta limba.² Forma atat de eleganta a alfabetului caruia i se spune „ebraic” a fost Tmprumutata de fapt din sora ebraice, aramaica, ce apartine aceleiasi familii de limbi semitice.

III. Data

O comunitate de evrei ce traia prin vea-cul al cincilea T.Cr. pe insula Elephantine, de pe cursul mijlociu al Nilului (actual-mente acoperitS de apele lacului de acumu-lare al hidrocentralei de la Assuan, Egipt, n.tr.), a transmis posteritatii papirusuri si-milare cu cele ale cartilor Ezra si Neemia (Unul dintre ele a fost descoperit Tn 1903, n.tr.) Acest argument vine Tn sprijinul traditiei conform careia cSrtile respective au fost redactate Tn secolul cinci T.Cr., contra-zicand opinia liberala conform carora ele ar fi aparut Tn epoca lui Alexandru eel Mare (prin anul 330 T.Cr.).

Se crede ca Ezra a compus cartea ce-i poarta numele Tn intervalul scurs de la evenimentele prezentate la finele capitolului 10 (456 T.Cr.) si sosirea lui Neemia la Jerusalem (444 T.Cr.). Listacronologicaprezen-tata mai jos se va dovedi utilS penlru Tntelegerea cartilor Ezra, Neemia si Estera:

Cronologia carfilor Ezra, Neemia
si Estera
(datele prezentate sunt
aproximative)

538	Decretul lui Cyrus vizand rea templului.
538/7	Expeditia lui Zorobabel la Ierusalim
536	Punerea temeliei
535	intreruperea lucrarilor
520	Misiunile lui Hagai si
520	Decretul lui Darius de lucrarilor la templu.
516	Incheierea lucrarilor la
486	Incepe domnia lui (Xerxe).
479/8	Estera este fncoronata
464	Incepe domnia lui
458	Expeditia lui Ezra la
444	Sosirea lui Neemia la
444	S-a fncheiat reclldirea Ierusalimului.
420	A doua calatorie a lui Ierusalim.

IV. Fondul \$i tenia cartii

La Tnceputul cartii Ezra
asistam la destramarea
imperiului neo-babilonean, in

contextul implinirii profetiei lui
leremia privitoare la repatrierea
evreilor (Ier. 29:10-

In capitolele 1-6 este
prezentata prima expeditie de
revenire Tn Palestina, sub
conducerea lui Zorobabel.
Primul lucru pe care Tl fac
exilatii repatriali este sa
zideasca un altar pentru
arderile de tol, dupa care Tncep
recladirea casei Domnului -
operatiune ce se desfasoara Tn
pofida unei acerbe opozitii din
parlca vrajmasilor poporului lui
Dumnezeu, dar si ca urmare a
Tncurajarilor date de pro-fetii
Hagai si Zaharia.

ntre capitolul 6 si 7 exista un
interval de circa cincizeci si opt
de ani, Tn care se pe-trece
dramatica istorie a Reginei
Estera, Tn cadrul istoriei sacre,
iar pe planul istoriei laice au loc
bataliile de la Maraton,
Termopile si Salamis.³

Capitolele 7-10 relateaza
calatoria lui Ezra la Ierusalim prin
anul 458 T.Cr., Tn vir-tutea
Tmputernicirii obtinute de la
regeie Artaxerxes Longimanus. in
capitolele aces-tea ne sunt
prezentate amanuntit demer-
surile intreprinse de Ezra pentru
Tnfaptuirea unei reforme
spirituale Tn viata evreilor.

SCHITA

I. REVENIREA CAPTIVILOR LA IERUSALIM SUB ZOROBABEL (cap. 1-6)

- A. Decretul lui Cyrus (1:1-4)
- B. Pregatiri si provizii (1:5-11)
- C. Registrul celor care au revenit Tn patrie (cap. 2)
- D. Construirea altarului si punerea temeliilor templului (cap. 3)
- E. Opozitia manifestata fata de rezidirea templului (cap. 4)
 - 1. In domnia lui Cyrus (4:1-5, 24)
 - 1. In domnia lui Ahasveros (4:6)
 - 1. In domnia lui Artaxerxes (4:7-23)
- F. Incurajarile lansate de Hagai si Zaharia Tn vederea rezidirii (5:1, 2)
- G. Opozitia manifestata In domnia lui Darius (5:3-17)
- H. incheierea rezidirii templului datorita decretului favorabil emis de Darius (cap. 6)

II. REVENIREA CAPTIVILOR LA IERUSALIM SUB EZRA (cap. 7-10)

- A. Generoasa autorizatie data de Artaxerxes (cap. 7)
- B. Registrul celor repatriati (8:1-14)
- C. Relatarea calatoriei la Ierusalim (8:15-36)
- D. Casatorii mixte si rugaciunea de marturisire rostita de Ezra (cap. 9)
- E. Legamantul prin care evreii s-au legal sa se lepede de sotiile si copiii straini (cap. 10)

COMENTARIU

I. REVENIREA CAPTIVILOR LA IERUSALIM SUB ZOROBABEL (cap. 1-6)

A. Decretul lui Cyrus (1:1-4)

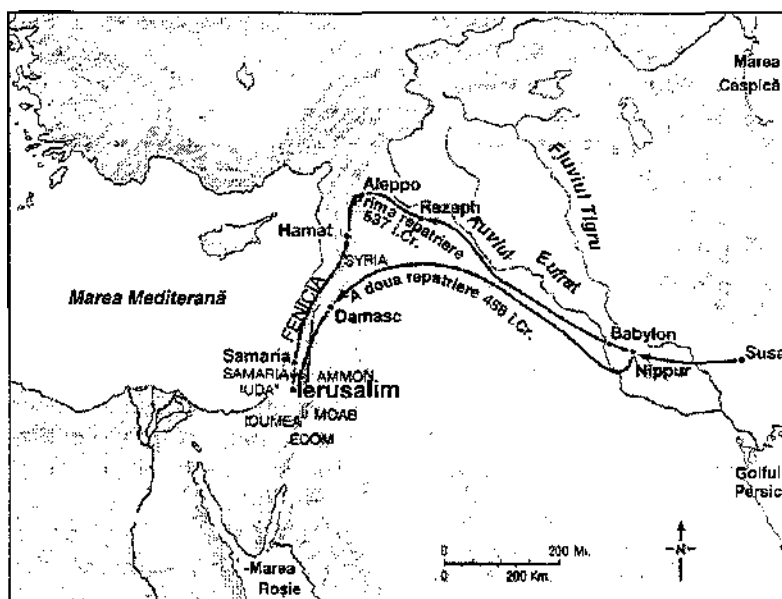
Primele trei versete sunt identice cu ultimele două versete din 2 Cronici. Dumnezeu S-a folosit de **Cirus, regele Persiei**, pentru a emite **o proclamație** prin care li se permitea evreilor să se repatrieze în Iuda și să-și reclădească templul de la **Ierusalim**. În plus, el a poruncit vecinilor să contribuie cu mână largă, ajutând ramasa de evrei. Cu mulți ani înainte de a se fi născut, Dumnezeu l-a numit pe Cyrus și l-a pus deoparte, pentru această lucrare (Isa. 44:28-45:13). Este o minunată ilustratie a adevărului de la Proverbe 21:1: „Inima regelui este în mână Domnului, ca apa unui rau. El o întoarce încotro dorește.”

Decretul a pus capăt celor șaptezeci ani de captivitate a evreilor. Perioada de șapte-

zeci de ani se poate calcula în două moduri: din anul 605 î.Hr., când a atacat Nebucadnetar Ierusalimul, efectuând prima deportare a evreilor din Iuda, până în anul 535 î.Hr., când a fost pusă temelie templului. Sau de la caderea Ierusalimului, în anul 586 î.Hr. până în anul 516 î.Hr., când s-a încheiat reconstruirea templului.

B. Pregătiri și provizii (1:5-11)

Pe lângă averile donate de vecinii evreilor, regele Cyrus a daruit celor înșiși cincisute vase de aur și argint pe care Nebucadnetar le luase din templul de la Ierusalim. Sesbazar (v. 8) ar putea fi numele lui Zorobabel în persană, sau ar fi putea fi o altă persoană. Observați menționarea celor douăzeci și nouă de cutite din versetul 9. Dacă Dumnezeu ține cont de asemenea detalii, cu cât mai mult se îngrijește și ține cont de tot ce se întâmplă în viața copiilor Săi!

Repatrierea din Exil. Când Cîm Persanul a capturat Babilonul în anul 539 î.Cr., s-a deschis o poartă pentru ca Iuda să se poată repatria. Repatrierea captivilor din Iuda s-a făcut în două expediții principale, în 537 î.Cr. și respectiv 458 î.Cr.

**C. Registrul celor care au
revenit in
patrie (cap. 2)**

2:1-58 In versetele 1-61 avem lista celor care au revenit in Iuda sub conducerea lui Zorobabel. Unii sunt consemnati in functie de parintii lor (v. 3-9) iar altii dupa oraşul de bastina (v. 20-35). Sunt mentionati in mod special **preotii** (v. 36-39), **levitii** (v. 40-42) si **Netinimii** sau slujitorii de la templu (v. 43-54). Acestia vor ocupa roluri importante in templul reconstruit.

2:59-63 Unora din cei care au pretins ca sunt preoti dar n-au putut dovedi genealogia li s-a interzis sa slujeasca sau sa manance din hrana preotilor, pana cand au fost autorizati in urma consultarii lui Urim şi Tumim („*lumini si perfecti'uni*”) ⁴ Guvernatorul (sau Tirsata, text marginal NKJV, v. 63) era Zorobabel.

2:64-67 O lista similara cu cea din acest capitol o gasim in Neemia 7. Desi exista unele deosebiri marunte legate de calcul, ambele prezinta numarul total al evreilor care au revenit in Iuda ca fiind patruzeci si doua de mii trei sute si saizeci plus sapte mii trei sute si treizeci de slujitori. Ezra adauga 200 de cantareti iar Neemia adauga 245. Asadar numarul total al ramasitei care s-a repatriat a fost de circa 50.000 - o suma infima din cei care au fost dusi in captivitate initial.

2:68-70 Cand evreii au ajuns la Ierusalim, unele din capetenile caselor parintesti au facut daruri constand in aur si argint pentru construirea casei lui Dumnezeu, precum si in vesminte pentru preoti. Apoi oamenii s-au stabilit in cetatile lor. '

**D. Construirea
altarului si punerea
temeliei templului
(cap. 3)**

3:1-7 In luna a saptea, care a fost inceputul razboiului civil, evreii repatriati s-au strans in Ierusalim ca sa celebreze sar-

batoarea corturilor. Sub conducerea lui Iesua⁵ şi a lui Zorobabel, ei au zidit un altar, aducand jertfele arse de tot, cum cerea legea lui Moise. Ei au considerat ca onorul este pe Iehova, se vor ocroti de dusmanii lor. Apoi au inceput pregatirile pentru construirea templului, recurgand in acest sens la asistenta Tirului si Sidonului.

3:8-13 Lucrarile propriu-zise de con-structie au Tnceput la paisprezece luni dupa repatriere. De indata ce a fost pusa temelia, preotii si levitii au condus poporul, Tn sluj-ba dedicarii. Dar multi dintre oamenii in varsta au plans cSnd au comparat splendoarea templului lui Solomon cu lipsa de stralucire a templului ce se construia acum (Hag. 2:3). Strigatele lor de Tnttistare s-au amestecat cu strigatele de bucurie si lauda ale altora, așa Incat a fost greu sa se dist-inga unele de altele. Toate acestea s-au auzit pana departe.

E. Opozitia manifestata fata de rezidi-rea templului (cap. 4)

1. in domnia lui Cyrus (4.1-5, 24)

4:1-3 Vrajmasii lui Iuda si ai lui

Beniamin mentionati m versetul 1 au fost descendenti colonilor din alte tari pe care i-au asezat asirienii in regatul de nord, dupa ce pe locuitorii initiali, respectiv cele zece triburi, i-au dus in captivitate. Intre acesti coloni si evreii ramasi in tara au existat casatorii mixte, descendenti capataiid denumirea de samariteni. Acestia au venit la Zorobabel sub pretext ca doresc sa le dea iudeilor o mana de ajutor la recladirea templului. Si ei se tntchimbau la Iehova. dar El nu era decat unul dintre numerosii dumnezei din cadrul sistemului lor religios. Prin urmare, oferta lor a fost refuzata de liderii Israelului.

4:4-5, 24 Alunci samaritenii au adop-tat o noua latica. Mai intai au Tncercat sa-i descurajeze pe oamenii lui Iuda. Apoi i-au Tnfricosat sa nu mai construiasca. Dc asemenea au angajat consilieri care sa militeze Tmpotriva Israelului la curtea regala, pentru a le zadarnici iudeilor lucrarea prin tot felul de tertipuri de intimidare. Si astfel lucrarea de reconstru-ire a templului a incetat.

Versetul 24 urmeaza, cronologic, ver-setului 5. Dusmanii lui Iuda au reu\$it sa

determine incetarea IucrSrilor de la tem-plu pana In al doilea an al domniei lui Darius.

2. In *domnia* lui Ahasvero? (4:6)⁶

Versetul 6 mentioneaza o scrisoare

redactata in timpul domniei lui Ahasveros, prin care li se aduceau Tnvinuiri iudeilor. Versetele 7-23 se refera la o alta scrisoare, redactata pe vvernea lui Artaxerxes, prin care iudeii erau acuzati ca zidesc cetatea si ziduriile sale ca act de razvratire. In con-secinta regele a poruncit sa Tnceteze lucrarea.

3. In **domnia** lui Artaxerxes (4:7-23)

Reconstructia templului a fost Tncheiata in domnia lui Darius, care a domnit anterior regelui Ahasveros, (v. 6) si regelui Artaxerxes (v. 7). Prin urmare, scrisoriile descrise in versetele 6-23 au fost scrise *dupa* rezidirea templului. Ele se refera la incercarile de refacere a zidurilor Ierusalimului, nu a *templului*. Dar ele au fost inserate in acest punct, in afara ordinii cronologice, pentru a ilustra si mai convingator incercarile care se faceau de a obstructiona lucrarea desfasurata de exi-latii repatriati.

De la 4:6 la 6:8, textul e redactat in limba aramaica,⁷ nu in ebraica, deoarece aramaica era limba ofieiala a decretelor In Persia.

F. incurajarile lansate de Hagai sj Zaharia in vederea rezidirii (5:1,2)

Din Hagai 1:1 si Zaharia 1:1 aflam ca

acest capitol se Tncadreaza in anu! al doilea al domniei lui Darius (v. 1, cf. 4:24). Acești doi profeti i-au Tndemnat pe israeliti sa reia lucrarile de la templu, iar nu sa-si construiasca case scumpe pentru ei Tnsisi (Hag. 1:4). Zorobabel si Iesua au ascultat de Domnul, ordonand reTnceperea imedi-ata a lucrarilor. Observati aici ca nu prin puterea decretului regelui a fost reiuata lucrarea, ci prin puterea *Duhului Sfdnt* care a vorbit prin profetii lui Dumnezeu (cf. Zaharia 4:6).

5:3-5 Opozitia s-a manifestat fara Tntarziere. Guvernatorul persan si asociatii sai au venit la Ierusalim, tntrebSnd cu ce autoritate Tncepusera iudeii sS construiasca si cum se numeau oamenii (vezi v. 9, 10). Apoi li s-au dat numele liderilor evrei.

G. Opozitia manifestata in domnia lui Darius (5:3-17)

Acesti dregatori persani au fost mai rezo-nabili decat cei mentionati Tn capitolu! 4. Ei nu au oprit lucrarile, ci au trimis o scrisoare lui Darius, din dorinta de a verifi-ca daca ceea ce se facea era legal. Intrucat evreii Tncepusera sa asculte de cuvantul lui Dumnezeu, ochiul Sau era peste ei, ca sa-i ajute s-o duca la bun sfarsit.

5:6-17 In scrisoarea sa catre Darius, Tatenai si getar-Boznai au relatat despre conversatia avuta cu iudeii si raspunsu! acestora. Mai intai de toate, batranii au ara-tat ca dispun de autoritatea divina. Ei erau slujilorii singurului Dumnezeu adevarat, dar fusesera dati pe mana babilonienilor din pricina pacalelor lor. Acum, dupa ce Iehova i-a adus Tnapoi Tn patria lor, El astepta de la ei sa reciadeasca templul Sau. Cat priveste autoritatea umana, si aici erau acoperiti, avand decretui emis de Cyrus prin care acesta Ie dadea voie sa rezideasca templul. Mai mult, Cyrus Tnsusi conlribuise prin daruri generoase la lucrarile de recon-structie. Guvernatorul a dispus sa sc efectueze o verificare pentru a se stabili daca Tntr-adevar regele Cyrus daduse un atare decret. De asemenea i-a solicitat lui Darius sa-i spuria ce trebuie sa faca Tn aceasta situatie.

H. tncheierea rezidirii templului da-

torita decretului favorabil emis de

Darius (cap. 6)

6:1-5 Dupa o verificare minutioasa, s-a gasit decretui lui Cyrus, Tn cetatea care fu-sese capitala sa, **Ahmeta** (sau Ecbatana, text marginal NKJV). (Textul edictului era mult mai lung decat rezumatul prezentat Tn capitolul 1.) In decret erau prezentate datele tehnice ale templului, Tmpreuna cu ordinul de retumare a tuturor articolelor de aur si de argint luate de Nebucadnetar.

6:6-12 Darius Ti precizeaza apoi lui Tatenai si colegilor sai responsabilitatile care le revin

fata de evrei. Nu aveau voie sa puna piedici iucrarii, ci dimpotriva tre-buiau sa achite cheltuielile de conslstructie ale templului din vistieria regala, cu fon-duri provenite din impozite. Proviziile necesare pentru slujba de la templu tre-buiau asigurate la cererea preotilor (v. 9), pentru ca iudeii sa gaseasca har Tn ochii lui

Dumnezeu si de aid Tnainte s& li se asculte rugaciunile **pentru... rege** si familia sa. Apoi Darius a Tntarit decretul, adaugand prevederea prin care oricine punea piedici lucrarilor era pasibil de pedeapsa cu moartea. El a apelat la Dumnezeu, rug&n-du-L sa se ocupe de oricine, chiar si de regi, care ar indrazni sa distruga casa lui Dumnezeu de acum Tnainte.

6:13-15 Ordinele regelui au fost aduse numaidecat la Tndeplinire si lucrarea la templu a prins avant. Beneficiind de Tncu-rajările profetilor lui Dumnezeu si de proviziile asigurate de Darius din trezore-ria regala, templul a fost terminat la numai patru ani dupa aceea, dar la nouasprezece sau douazeci de ani dupa ce fusese pusa temelie. De fapt **Artaxerxes** a trait mai tarziu. El a contribuit la Tntretinerea tem-plului, nu la zidirea sa.

6:16 Israelitii si liderii lor au celebrat cu bucurie dedicarea templului. Dennett remarca urmatoarele:

Era cat se poate de firesc sa se bucure Tn aceste clipe, deoarece casa Dumnezeului lor era expre-sia tuturor binecuvantarilor iegamantului Tn vir-tutea caruia existau. Iata c&, tn sfarsit, dupS ani si ani de dificultati, dezamagiri si Tntristari, vedeau Tn fata lor templul terminat. Doar pentru asta fusesera eliberati din Babilon iar daca vre-unii dintre ei au semanat cu lacrimi de Tntristare, acum secerau cu lacrimi de bucurie.⁸

6:17-22 Apoi au adus jertfe. Prin com-paratie cu dedicarea de odinioara pe care o facuse Solomon primului templu - 22 000 de boi si 120 000 de oi, plus boi si oi fara numar jertfite Tnainte chivotului (2 Cro. 7:5; 5:6) - evenimentul din Ezra cand evreii au dedicat templul reconstruit nu se apropie de amploarea si stralucirea primului. Dar, din fericire, evreii repatriati nu s-au preocupat Tn legatura cu aceasta.

in vremea noastra Tn multe biserici, partas,ii, confesiuni, scoli si chiar Tn tari Tntregi din cadrul crestinat&tii se pune problema unei comparatii similare cu declinul

epocii lui Ezra fata de cea a lui Solomon. Dennett face tnsa o aplicatie Tncurajatoare, ce merita sa fie citatS Tn Tntregime:

Dar credinta are de a face cu lucruri nevazute. Prin urmare, ea Ti va fi determinat pe evreii acestia sarmani din cadrul ramasitei sa-si aduca aminte cii lehova nu este cu nimic mai putin atotputemic sj cu nimic mai lipsit de indurare fata de ei decSt fata de Solomon.

O fi fost casa mai putin slavita iar ei nistc bieti supusi ai unui monarh ne-evreu, dar daca Dumnezeu era de partea lor, cum negre^it era, resursele aflate la dispozitia credintei erau tot atat de nemarginite cum fusesera si pana atunci. Nu poate fi Tndejuns Tntiparit Tn mintea noastra adevarul potrivit caruia Cristos ramane acelasi pentru ai Siii, ?i Tn ziua necazului, ca \$i Tn vrc-murile de propasire. A fi stapaniti de aceasta putere e de natura.sa ne Tnaite, mai mult decal oricare alt lucru, deasupra Tmprejurarilor Tn care traim, daruindu-ne curaju! de a merge Tnainte, indiferent ce primejdii ne stau Tn fata.⁹

Dupa aceea au sarbatorit Pastele si Sarbatoarea Azimilor, cu mare bucurie. caci oamenii au vazut limpede ca mana lui Dumnezeu statea Tndaratul bunavointei aratate de Darius fata de ei. Darius este numit aici regele Asiriei deoarece stapanea peste vechiul imperiu asirian.

II. REVENIREA CAPTIVILOR LA IERUSALIM SUB EZRA (cap. 7-10)

A. Generoasa autorizatie data de Artaxerxes (cap. 7)

7:1-5 intre capitolul 6 sj 7 exists un hial de circa cincizeci \$i opt de ani. (Vezi plansa: „CRONOLOGIA LUI EZRA. NEEMIA SI ESTERA" Tn Introducere.) Intre timp Darius a fost inlocuit cu Ahasveros (Xerxe). Domnia lui a acoperit evenimentele consemnate Tn cartea Estera. Dupa el tronul a fost ocupat de Artaxerxe(s) (Longimanus), eel mentionat Tn versetul I.

In versetele 1-5 ne este prezentata o scurta genealogie a lui Ezra, pentru a se demonstra ca se tragea din familie de pre-oti. G. Campbell Morgan comenteaza:

Ca emisari ai voii lui Dumnezeu. scribii ocupau locul profefilor, cu urmatoarea deosebire: Tn loc

sa primeasca noi descoperiri, ei explicau si apli-cau revelatiile daruite pSna atunci de Dum-nezeu. Ezra a fost deopotriva fondatorul si tipul acestui ordin nou infiinat... El era expert Tn expunerea si aplicarea Legii. Calificarile care-l Tndreptateau sS. desfasoare aceasta lucrare sunt clar expuse Tn afirmatia facuta despre el Tn ver-setul al zeceiea al acestui capitol. Ezra „Tsi pu-sese inima sa caute... si fmplineasD... 51 sa Invete.”¹⁰

7:6-10 Pe langa faptul ca descindea dintr-o familie distinsa, **Ezra era un car-turar foarte priceput in Legea lui Moise.**

Negresit Ezra era un om al Cartii, care traia in viata de toate zilele adevarul primelor trei versete din Psalmul Intai.¹¹ Deoarece medita asupra Legii Domnului zi si noapte, izbutea Tn tot ce cauta sa faca pentru Dumnezeu. tnca o data Iehova a cil&uzit inima unui rege pagan pentru a-și duce la Tndeplinire planurile. A fost emis un decret, care a facilitat a doua repatriere la Ierusalim, de data aceasta sub conducerea lui Ezra.

7:11-26 Regele Artaxerxe(s) al Persiei i-a acordat **lui** Ezra prerogative foarte cuprinzatoare, in scrisoarea consemnata in acest capitol. Toti israelitii care doreau puteau sa-l insoteasca Tn calatoria sa la Ierusalim, unde Ezra urma sa se intereseze daca totul se facea Tn conformitate cu Legea **lui** Moise. Atat regele, cat si con-silierii sai au facut daruri generoase. Acestea, Tmpreuna cu vasele templului, care inca se mai aflau la Babilon, i-au fost incredintate lui Ezra. Darurile urmau sa fie utilizate Tn scopul asigurarii slujbelor de la templu, restul bunurilor urmiind sa fie alo-cate de Ezra la discretia sa. Mai mult, argint, grau, vin, untdelemn si sare urmau sa fie asigurate, Tn functie de c&t va fi nevoie, din trezoreria regala. Ultimele patru articole erau ingrediente esențiale Tn cadrul sistemului iudaic de jertfe. Cei care slujeau Tn templu erau scutiti de impozite. In fine, edictul Ti acorda

lui Ezra prerogati-va politica de a numi magistrati si judeca-tori pentru evreii care locuiau pe malul de vest al Eufratului. Judecatorii acestia tre-buiau sa-i Tnvete pe oameni legile lui Dumnezeu si sa asigure aplicarea lor.

7:27, 28 In rugaciunea sa de multumire. Ezra L-a binecuvantat pe Dumnezeu pentru ca a calauzit inima regelui la aceasta lucrare de Tnfrumusetare a templului si I-a multumit smerit pentru ca i-a daruit taria necesara de a aduce la Tndeplinire O lucrare atat de importanta. Incurajat de mana Domnului asupra sa, Ezra ie-a strans pe capetenile lui Israel ca sa se suie Tmpreuna cu el la Ierusalim.¹²

cei care se bazuie cu totul pe El. Si Ezra nu a fost mselat Tn credinta sa. Dumnezeu i-a raspuns la ruga-ciune.

8:24-34 Banii si ustensilele ce i-au fost Tncredintate lui Ezra au fost cantarite si repartizate la doisprezece dintre capetenile preotilor si doisprezece leviti. Intrucat

B.Registrul celor repatriati (8:1-14)

8:1-14 In acest prim paragraf sunt prezentate listele celor care s-au Tntors la Ierusalim Tmpreuna cu Ezra, din Babilon. Mai multi membri din aceleasi famiii sc repatriasera anterior, sub conducerea lui Zorobabel (cap. 2). Aproape 1.500 de bar-bati au pornit Tn aceasta a doua expeditie.

C.Relatarea calatoriei la Ierusalim

(8:15-36)

8:15-20 In timpul unui popas pe malul raului Tn apropiere de Ahava (localitate neidentificata), Ezra a observat ca printre cei care-l Tnsoteau nu se gasea nici un levit. Prin urmare a Tmputernicit unsprezece fruntasi din fratii sai sa se duca la Casifia, unde evident stia ca se stabiliscra niste le-viti, ca sa-i Tncurajeze pe acesti leviti Tmpreuna cu servitorii lor, sa li se alature Tn calatoria spre Ierusalim. Treizeci si opt dc leviti si doua sute douazeci de Netinimi (slujitori) au raspuns la apel.

8:21-23 Inainte de atncepe calatoria dc 1.500 de kilometri, au Tntins tabara la raul Ahava, Ezra vestind acolo un post. El deja Ti vestise regelui bunatatea si atotputernicia lui Dumnezeu. Or, a solicita acum o escorta militara ar fi Tnsemnat sa Lflga-duiasca cu fapta ce afirmase cu vorba. Nu, hotarat lucru Ezra nu putea face una ca asta. Drept care si-a pus credinta la proba, Tncreztindu-se Tn Dumnezeu! care Sc delecteaza Tn a-i salva pe

aceste lucruri erau sfinte (puse deoparte pentru scopuri sacre), ele trebuiau să fie pastrate de oameni sfinti. După o călătorie istovitoare de trei luni și jumătate, Tntregul alai a ajuns la Ierusalim fără incident. La sosirea în Ierusalim argintul și aurul și arti-colele au fost cântărite din nou și Tncre-dintate celor care răspundeau de templu.

8:35, 36 Primul punct de pe agenda de lucru a exilaților 1-a constituit aducerea de jertfe arse de tot și jertfe pentru păcat pe altarul lui Iehova, pentru Tntregu! Israel. După ce și-au îndeplinit obligațiile spirituale, au dus la Tndeplinire ordinele regelui, față de dregătorii săi din provinciile din vest, care, la rândul lor, au asigurat toate cele necesare.

D. Casatorii mixte și rugăciunea de marturisire rostită de Ezra (cap. 9) 9:1,2

Abia a ajuns Ezra la Ierusalim, ca au și venit la el curând unii din liderii popomului, aducându-i Tngrijoratoarea veste că dregătorii și poporul s-au dat la casatorii mixte cu păgânii. Or, acesta fusese unul din păcatele pentru care Israel fusese pedepsit odinioară. Legea era împiedecă, și în această privință (Ex. 34:16; Deut. 7:3); oamenii lui Dumnezeu trebuie să fie **sfinti**. El dorește ca ei să se separe de lume și de orice formă de rău.

9:3, 4 Ezra a rămas Tnmarmurit când a auzit despre aceste casatorii mixte. A fost cuprins de o cumplită Tntristare, până la jertfa de seară. Cu roba sfășiată și cu smocuri de păr smulse din cap și din barbă, el a stat Tnaintea Domnului în tăcere, până când, rând pe rând, și alții care se temeau de Domnul s-au strâns Tn jurul lui.

9:5-15 Pe când se varsă sangele jertfei de seară Tnaintea lui Iehova, pentru faradelegile poporului, Ezra s-a plecat pe genunchi, ridicându-și glasul Tntr-o rugă-ciune de marturisire. Luându-și asupra sa păcatul poporului, el a fost umilit de

faptul că ei au răspuns atât de mărșav la harul care-i păzise și-i păstrase ca rămasită de-a lungul tuturor judecăților ce se abătuseră peste acest popor până atunci și le dăduse un adăpost (textual „un cui”) în locul Său eel sfânt (v. 8). Acest „cui” simbolizează siguranța oricărei persoane care se bizuie

pe Dumnezeu. Unii, printre care și Ironside, cred că, în ultima instanță, se referă la însuși Cristos:

Referirea la „cui” este negresit o recunoaștere a profetiei lui Isaia, despre „cuiul din locul sigur” de care urma să atârne slava lui Iehova, adică, în sens deplin, însuși Cristos (Isa. 22:21-25).¹¹

Profetii arătasera limpede că aceste căsătorii mixte nu erau Tngaduile pentru israeliti. Prin urmare, oamenii nu se puteau scuza, mai ales în lumina recentelor bine-faceri pe care le promisera din mâna Domnului. **„Iată-ne înaintea Ta, cuprinși de vinovăție.”** Nu mai e nimic de zis.

E. Legământul prin care evreii s-au

legat să se lepede de soțiile și copiii străini (cap. 10)

10:1-5 Rugăciunea de marturisire rostită de Ezra i-a determinat pe oameni să plângă cu amarăciune. Asumându-și rolul de purtător de cuvânt al lor, Șecania a marturisit vinovăția lor, dar i-a amintit lui Ezra că întrucât mai era nădejde, dacă marturisirea lor va fi însoțită de lepădare de un jug înegălat. El a propus astfel ca Ezra să-i ajute să încheie un legământ, prin care să se lepede de nevestele și de copiii lor străini. Preotii, levitii și tot Israelul au răspuns la acest apel la pocăință națională și astfel au jurat un jurământ.

10:6-8 Toți exilații au fost convocați să se strângă la Ierusalim la o adunare solemnă în cadrul căreia să se marturisească în public. Cei care refuzau să vină în termen de trei zile și să se confrunte cu aceste probleme erau amenințați cu pierderea proprietății și cu excomunicarea.

10:9-11 Având doar trei zile la dispoziție pentru a da curs convocării, toți bărbații din Iuda și din Beniamin au venit în grabă la Ierusalim de prin cetățile din jur. Vremea nefavorabilă nu i-a putut împiedica să vină, căci

problema ce se cere a rezolva era cât se poate de gravă, ea provocând o consternare mai mare decât vremea ploioasă. Ezra s-a adresat adunării, demascând nelegiuirile comise de ei.

10:12-17 Toată adunarea a recunoscut fără zăbăvă că au nesocotit legea lui

Dumnezeu- Dar din pricina ploii torențiale și a numărului mare de cazuri implicate, s-a făcut propunerea ca să fie examinate cazurile individual, pe cetăți. Patru oameni au încercat să se opună acestui plan, dar fără succes. Au fost numiți judecători și în mai puțin de patru săptămâni au început cercetările. În trei luni ancheta s-a terminat.

10:18-44 Cei inculpați sunt enumerați în versetele 18-43: mai întâi **preoți** (v. 18-22), apoi **leviti** (v. 23, 24) și în cele din urmă **ceilalți din Israel** (v. 25-43). Versetul 44 sună astfel: „**Totă această isărie luaseră soții păgâne iar unii dintre ei aveau neveste cu care avuseseră copii.**” Deși nu se spune explicit, se presupune că s-au luat măsurile adecvate pentru întreținerea acestor soții și a acestor copii. Durerile provocate de destrămarea acestor familii trebuie cântărite alături de importanța menținerii solidarității națiunii ce fusese destinată să-L dea omeni Mesia.

Jugul inegal este strict interzis (2 Cor. 6:14-18). Nu ar trebui să aibă nici un loc în rândul copiilor lui Dumnezeu. Dar 1 Corinteni 7; 12, 13 constituie regula Noului Testament pentru cei ce sunt deja legați de un necredincios sau necredincioasă în momentul convertirii. Sub domnia harului, credinciosul nu este obligat să renunțe la partenerul necredincios sau la copiii necredincioși. Aceștia din urmă sunt puși deoparte și așezați într-o poziție privilegiată, datorită legăturii lor cu credinciosul.

Cartea Ezra este un studiu al trezirii spirituale. Când oamenii citesc Cuvântul lui Dumnezeu și-l aplică adevărate la viața lor, când se înalță către Dumnezeu rugăciuni de mijlocire pentru sfinți, și când se marturisesc și se leapădă de păcatele cunoscute, biserica va fi plină de putere, învrednicită să facă lucrări mari pentru Dumnezeu.

NOTE FINALE

¹(Intro) Această defalcare este luată din lucrarea lui W. Graham Scroggie, *Know Your Bible*, vol. I, Vechiul Testament, p.

90. (Totalul sau de „880” este negresit o greșală de tipografie.)

²(Intro) 4:8-5:18 și 7:12-26 sunt în limba aramaică.

³(Intro) Scroggie, *Know Your Bible*, vol. I, p. 91.

⁴(2:59-63) Nu știm precis ce erau Urim(ii) și Tumim(ii): „Probabil două pietre prețioase, păstrate într-un saculeț. Erau, după cum se pare, folosite asemenea sortilor, pentru a afla voia lui Dumnezeu”¹ (*Ryrie Study Bible*, New King James Version, p. 135). Vezi de asemenea Ex. 28:30; Lev. 8:8; Num. 27:21; Deut. 33:8; 1 Sam. 28:6; Neemia 7:65.

⁵(3:1-7) Iesua (sau „Yesua”) este forma ebraică a lui *Isus*.

⁶(4:6) Cronologic, versetele 6-23 aparțin unui interval ulterior. Vezi planșa „Cronologia lui Ezra, Neemia și Estera.”

⁷(4:7-23) Cartile mai vechi în limba engleză numeau această limba „Chaldee.”

⁸(6:16) Edward Dennett, *Exposition of the Book of Ezra: Restoration from Babylon*, p. 55.

⁹(4:1-22) *Ibid.*, p. 55, 56.

¹⁰(7:1-5) G. Campbell Morgan, *Searchlights from the Word*, p. 131.

¹¹!(7:6-10) Deși Psalmul 1 este anonim, mulți învață ai Bibliei că Ezra este autorul uman (ca de altfel al Psalmului 119, care are ca temă Cuvântul lui Dumnezeu).

¹²(7:27, 28) În Biblie, cine merge la Ierusalim în totdeauna „se suie”, indiferent din ce direcție vine. Asta se datorează, în parte, amplasării orașului pe înălțimile din munții Iudeii. Probabil sintagma are și o aplicație spirituală: A merge la casa lui Dumnezeu te „sue” în totdeauna.

¹³(9:5-15) H. A. Ironside, „Notes on the Book of Ezra,” în *Notes on Ezra, Nehemiah and Esther*, p. 90.

BIBLIOGRAFIE

Dennett, Edward. *Exposition of the Book of Ezra: Restoration from Babylon*. Oak Park, IL: Bible Truth Publishers. 1956.
Ironside, H. A. „Ezra.” În *Notes on Ezra, Nehemiah and Esther*. Neptune, NJ: Loizeaux Brothers, 1972.

Jensen, Irving L.
Ezra/Neemiah/Esther.
Chicago: Moody Press, 1970.
Keil, C. F. "Ezra." In *Biblical
Commentary
on the Old Testament* Vol. 10.
Grand
Rapids: Wm. B. Eerdmans
Publishing
Co., 1971. Kidner, Derek.
Ezra and Neemiah. The

Tyndale Old Testament
Commentaries. Downers Grove,
IL: InterVarsity Press, 1979.
Rawlinson, George. "Ezra." In
The Pulpit Commentary. Vol. 15.
Editat de H.D.M. Spence. New
York: Funk and Wagnalls, 1909.